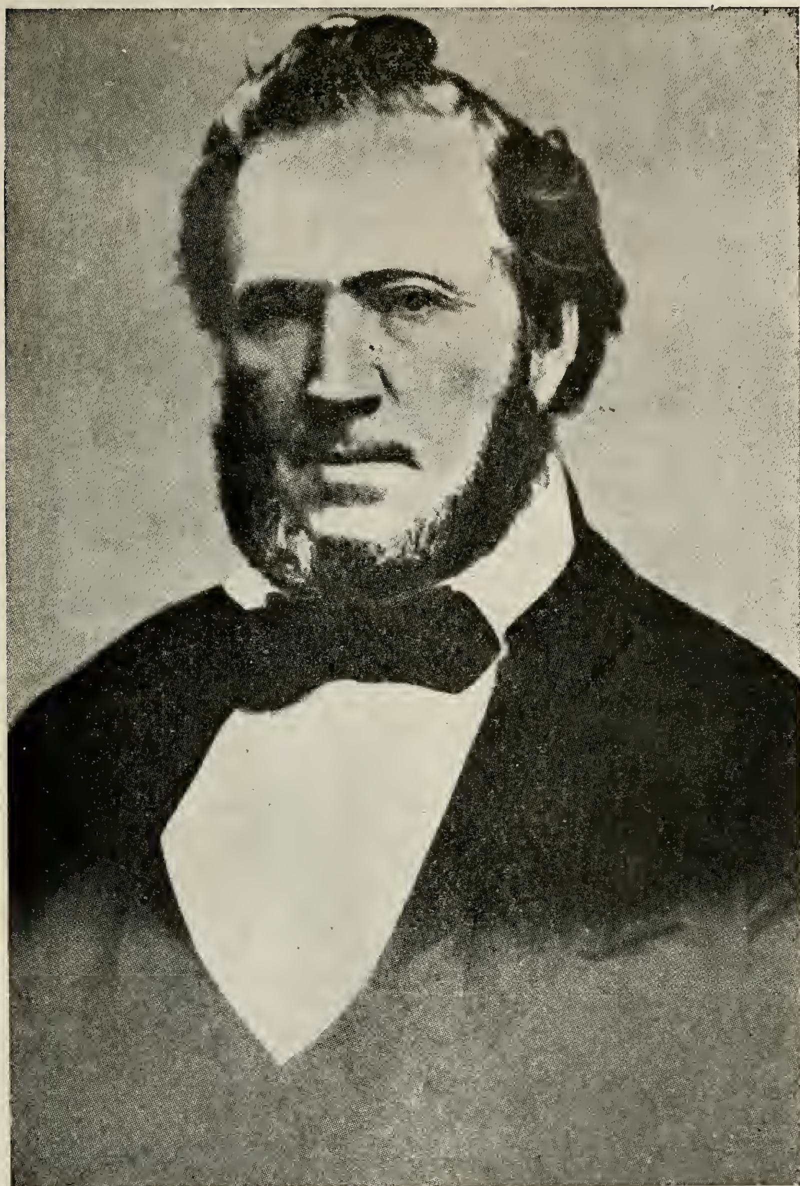

BRIGHAM YOUNG

Den geniale Organisator og Leder, som førte Mormonerne tvers over Amerikas Prærier og Ørkener, og som af en øde Stenorken skabte en af de i Dag skønneste og mest frugtbare Dale i de forenede Stater, Utah, og Amerikas reneste og smukkeste By, Salt Lake City. Han døde den 29. September 1877 i en Alder af 77 Aar.

En dansk Stjerne.

Som Læserne vil lægge Mærke til ved Gennemlæsning af dette Nummer af *Stjernen,* er alle Bidragydere denne Gang danske. Vi har samlet en Række Artikler, som til Trods for deres Forskelligartethed og Afstamning fra de forskelligste Dele af Landet, alle har det til fælles, at de hver for sig er et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliet.

Maatte en Del af Kraften i disse Vidnesbyrd overføres til dem, der læser disse Artikler, da er Maalet med dem naaet.

Vi vil gerne benytte Lejligheden til at takke Bidragyderne, baade dem, som har indsendt Artikler paa direkte Opfordring og dem, som har gjort det paa eget Initiativ. Og de, som ikke er kommet med i dette Nummer af *Stjernen,* beder vi have Taalmodighed. De vil ikke blive glemt.

Red.

Røde Kors Breve fra Amerika.

Vi sender Hilsener til alle. Alt er vel hos os. Kun faa af os er hjemme. Vil skrive igen.

Mark B. Garff.

Tak for Brevet. Vi har det godt og er glade for at høre fra Dem. Hilsen til alle Søskende. Gud er ved Roret. Gud velsigne eder alle. Lev vel.

Niels F. Green.

Ikke alene Brødrene, der virker som Kredslærere, fik derved Pligter, som er nødvendige for Modtagelsen af disse Velsignelser, men ogsaa Hjemmene, som modtager Kredslærerne fik paalignet Pligter til Gengæld. Af disse Pligter kan særlig nævnes:

1. At vise sig glade for og gæstfri over for Kredslærerne.
2. At hjælpe Kredslærerne til at fremføre deres Budskab.
3. Ikke at holde Kredslærerne for længe.
4. At være ivrige efter at høre Evangeliet.

Ved loyalt at følge disse Raad kan Hjemmene gøre deres til, at Kredslærerarbejdet bliver den store Velsignelse, som er dets Hensigt.

Kredslærer! Er Du lykkelig i Arbejdet?

Hvis Du er det, da har Du sikkert den rette Forstaaelse af Dit vigtige Kald, men hvis Du ikke er det, da spørg Dig selv:

1. Ved Du, at Kredslærerarbejdet er et helligt Kald?
2. Ved Du, at Kredslæreren bør være som en Hyrde for sin Hjord?
3. Ved Du, at det er et Privilegium at blive kaldet som Kredslærer?
4. Ved Du, at en Kredslærer er kaldet til at stifte Fred?
5. Gaar Du i Bøn til Herren, førend Du gaar ud i Din Gerning?
6. Har Du et Budskab at fremføre?
7. Forstaar Du at komme belejligt og at gaa i rette Tid?

Hvis Du kan besvare bekræftende paa disse Spørgsmaal, da vil Du blive lykkelig og glad i Din Gerning og i Dit Hjem, og Du vil altid i Dine Rapporter kunne udtrykke Din Glæde i Arbejde.

Maatte disse faa Raad blive til Gavn for nuværende og fremtidige Kredslærere, — Tiden, vi gaar i Møde, vil maaske kræve den fuldkomne Kredslærer af enhver af os.

NB! Læs dette lille Uddrag af en Artikel i *Deseret News* af Ezra C. Dalby:

Den misfornøjede Kredslærer: »Hvem som helst kan udfylde den Stilling. Alt det, som er nødvendigt, er at besøge et bestemt Antal Familier hver Maaned og indgive Rapport derom til Biskoppen. Der er intet vanskeligt ved det. Det er saa enkelt, at et Barn kan gøre det.«

»Er det Deres Opfattelse af en god Kredslærer?« spurgte den besøgende Ældste meget forbavset. »Da er jeg virkelig meget skuffet, for De synes ikke at forstaa, at en af de største og mest ærefulde Stillinger indenfor Kirken er blevet tildelt Dem. Den er saa vigtig, at Gud selv har aabenbaret, hvad der forlanges af de Mænd, der er blevet valgt til at udføre de Pligter, som er knyttet til dette høje Kald. De skal være med til at vaage over den Del af Kirken, over hvilken Gud har sat Dem, ikke en, der aflægger Besøg, men en, der fører en Slags Opsyn. De skal sørge for, at der ikke findes Ondskab eller daarlig Tale af Medlemmerne, at de kommer ofte sammen til Møde, og at enhver gør sin Pligt. Med andre Ord, De skal være Hyrde over en af Guds Hjorde. De skal nære dem med Livets Brød og lede dem, som gaar paa forbudne Stier, tilbage til Folden. Har De nogensinde tænkt over, hvad det vil sige at være med Kirken? Jesus valgte sine Apostle, for at de kunde være med ham. Dette er en hellig Forbindelse, og velsignet er den Mand, som nyder godt af en saadan hellig Kontakt. Dersom De virkelig paaskønnede Deres Kald, saa vilde De have en saadan Indflydelse for det gode i Deres Arbejde, at det vilde være umuligt for Dem at tale let om saa helligt et Kald.«

»Men«, sagde Broderen, »kun en Mand med ekstraordinær Dygtighed kan nogensinde haabe paa at opfylde alle de Krav, som De har nævnt der.«

»Nej«, var Svaret, »Gud beder ikke om ekstraordinær Dygtighed. Han tager os, lige som vi er, og beder kun om, at vi i Ydmyghed og Bøn skal gøre vort bedste. Han fordrer ikke noget af os, som vi ikke med hans Hjælp er i Stand til at udføre. Vore Kredslærere behøver en ny Indvielse, de maa betragte deres Kald som et velsignet Privilegium til at yde Tjeneste for menneskelige Sjæles Frelse, ikke et uvelkomment Arbejde, som skal udføres med Uvilje. Gaa hjem og læs NEPHI 3: 7 og anvend derefter alle Deres Evner i Deres hellige Kald, og hvad De mangler, vil Gud skænke Dem i rigeste Maal«.

Carlos Andersen, København.

APOSTEL RUDGER CLAWSON DØD.

Rudger Clawson, Præsident over de tolv Apostles Raad, døde den 21. Juni 1943. Han var født den 12. Marts 1857 i Salt Lake City, Utah, og har levet et langt og virksomt Liv i Kirken. Ældste Rudger Clawson blev kaldt til Apostelselskabet, medens han virkede som Præsident over Box Elder Stav og blev ordineret den 10. Oktober 1898. I de præsiderende Autoriteters Raadsmøde i Salt Lake Tempel Torsdag den 10. Marts 1921 blev Rudger Clawson indsat som Præsident over de tolv Apostle, da han blev den første Apostel efter Præsident Lunds Død.

Præsident Rudger Clawson blev begravet fra Assembly Hall under stor Deltagelse. Tabernakelkoret sang, og der var Taler af Præsident David O. Mc Kay og Apostel George Albert Smith. —

I Anledning af Præsident Rudger Clawsons Død vil vi fortælle en Begivenhed fra hans Liv for at vise hans Karakterstyrke og store Mod:

Den 21. Juli 1878 var Ældsterne Joseph Standing, som var 25 Aar gammel, og Rudger Clawson, en ung Mand paa 21, omgivet af en Pøbelhob ved Vernal Stadion, Whitefield County, Georgia, og blev ført ind i Skoven, tilsyneladende i den Hensigt, at de skulde have en Omgang Prygl. Herunder viste Ældste Standing Tegn paa Modstand, og en af Pøbelen skød paa ham. Kuglen gik gennem hans venstre Øje og gik op og ud gennem Hovedet. Straks efter at dette var gjort, pegede en anden af Pøbelen paa Ældste Clawson og sagde: »Skyd den Mand«. Det var et kritisk Øjeblik for den unge Ældste, som rettede sig, saa koldt paa Pøbelen med Armene over Kors og udbrød: »Skyd!«. Hans kolde Ro syntes at tage Modet fra Pøbelen, som lod Revolverne synke. Saa var der en af Pøbelen som foreslog, at de skulde være enige om, at Ældste Standing havde skudt sig selv, skønt han var ubevæbnet. Ældste Clawson fik Tilladelse til at gaa efter Hjælp, da han bad om det, og medens han var borte, skød Fjenderne omtrent tyve Skud gennem den døde Mand, de fleste gennem Ansigtet og Nakken og paa saa nært Hold, at Saarene var svedet af Krudtslammet. —

Ny Præsident over de tolv Apostle.

I et Møde, som blev afholdt af Kirkens Første Præsidentskab og Apostle den 1. Juli 1943, blev Ældste George Albert Smith kaldet og beskikket til Præsident over de tolv Apostles Raad. Ældste Smith er født den 4. April 1870 i Salt Lake City og blev ordineret til Apostel den 8. Oktober 1903. Han præsiderede i sin Tid over den europæiske Mission og har ellers taget ivrig Del i Kirkens Arbejde.

PRØVELSENS VÆRDI

af Johannes A. Sørensen, Esbjerg.

Vor Tro paa Mormonismen som Jesu Kristi sande Evangelium fortæller os, at Livet har en ganske bestemt Hensigt.

Før vi kom ind i vor jordiske Tilværelse, eksisterede vi som Aander i en Tilstand, hvor vi som selvstændige Individer kunde tro, tænke og handle, men bortset herfra kender vi ikke meget til denne Forudtilværelse.

Efter Guds Vilje og ifølge Frelsensplanen er vor jordiske Eksistens en Betingelse for videre Fremgang, en Prøvestand, hvor vi maa tage Stilling til, hvem vi ønsker at følge.

Paa forskellige Maader møder Menneskene paa deres Vandring gennem Livets Prøvelser, Trængsler og Vanskeligheder, som maa overvindes, hvis Fremgangen skal vedvare.

Efter at Joseph Smith havde modtaget sit første Syn, gik der flere Aar, før han gennem Jesus Kristus fik Befaling til med guddommelig Fuldmagt og som et Redskab i Guds Haand at oprette Jesu Kristi Kirke blandt Nationerne og dette skete først efter at han igennem Prøvelse var fundet værdig og moden til sit Kald og Embede som Herrens Profet.

I sit korte, begivenhedsrige Liv maatte Joseph Smith gennem hadefulde Forfølgelser og allehaande Trængsler, men kort før sin Død kunde han dog udtale: »Jeg gaar som et Lam til Slagtebænken, men jeg er rolig som en Sommermorgen, min Samvittighed er ubesmittet for Gud og alle Mennesker.«

Midt i Prøvelser og Trængsler kan Mennesket ofte møde Gud og Guds store Kærlighed.

Da de Hellige drog mod det nye Hjem, mødte de store Vanskeligheder paa deres Vej, men modigt og beslutsomt overvandt de Prøvelser og Trængsler. Ved at møde Modstand fra Naturens og Menneskenes Side voksede de i Mod og Udholdenhed og Karakterstyrke, thi de følte midt i Kampen for Liv og Ejendom, at Gud var ved deres Side.

Hvis vi, der kalder os Sidste Dages Hellige i Dag maatte forstaa at møde Skuffelser, Sorger og de mange andre ubehagelige Ting, der møder os paa vor Vej, saadan at vi vokser i Gudsfrygt, i moralsk Kraft, i Mod og Udholdenhed til Brug for Kampen for Sandhedens og Retfærdighedens Sag, — da har Prøvelsen haft sin Betydning som en Faktor til over for Gud, vor evige Fader at vise, at vi ønsker at følge den snævre og trange Vej, der fører frem til et Liv med Gud som Vejviser og Leder.

DET, SOM ER ÆGTE.

af *Aage Pedersen,* Hammel

Vi lever i en Surrogattid. Folk vænnes til at bruge Erstatninger for de ægte Varer, og dette synes at være i saavel aandelig som timelig Henseende. Der er dog den Forskel, at medens Folk i det timelige helst vil have de ægte Ting, saasom Kaffe, The, Tobak og andre Nydelsesmidler, saa vil man paa det aandelige Omraade helst have Surrogaterne. Det ægte Jesu Kristi Evangelium bryder man sig ikke om. Det er saa besværligt med saa mange Forbud og Pligter, som slet ikke passer til det moderne Menneske. Nej, Surrogaterne, det er noget andet. De lægger ikke Hindringer i Vejen for ens moralske og timelige Begreber. Ja, der er jo selvfølgelig Forskel paa dem. Nogle af dem er saa gamle, at de næsten maa betragtes som ægte; men selv om der kommer lidt ægte Peber i Savsmuldet, saa er det dog et Surrogat, og det formaar ikke at sætte det rigtige Krydderi paa Maden. Ligesaa med de aandelige Surrogater. Jeg skal ikke komme ind paa de mange forskellige Arter; men et er givet. De kan kun tildels dække det aandelige Vitaminbehov. Kun Guds sande Evangelium, kun Jesu Kristi sande Kirke kan give os det, som er værd at leve vort Liv paa, og jeg tør paastaa, at før vi kender det ægte og uforfalskede Evangelium, ved vi ikke, hvad det vil sige *at leve.*

Det er i Dag slet ikke saa nemt at komme paa Talefod med Folk, naar det, man vil tale om, er af aandelig Betydning. De ønsker noget mere haandgribeligt, noget aktuelt — Fodbold, Cykleløb, Rationering, og hvad der i Øjeblikket er nærmest inde pa Livet af dem. Ja aktuelt; men er Guds Evangelium da ikke aktuelt i Dag? Jo, men kun, naar det ikke griber ind i Folks saakaldte Frihed, og kun som et Surrogat. For en god Sidste Dages Hellig er det altid aktuelt; men som Tiden er, vi lever i, burde det i allerhøjeste Grad være det for alle. Vi trænger netop alle til noget, der kan bære, noget, der kan holde os oppe og vare ud over Øjeblikket, *noget ægte.*

Guds Ord er ægte og Guds Kærlighed er ægte. Den er ikke rationeret. Den staar aaben for alle, bare vi selv vil. Det er

Guds højeste Ønske at faa Lov til at hjælpe os Mennesker. Det maa vi forstaa, og hvorfor saa ikke give ham en Chance? Hvorfor hele Tiden være afvisende? Det er saa let at finde paa Undskyldninger; men er det fair? Har De tænkt paa, hvad det vil sige, dersom det Evangelium, der bliver forkyndt af os Sidste Dages Hellige, er rigtigt? Prøv at undersøge det lidt nøjere. Hvis det er rigtigt, som vi Sidste Dages Hellige kraftigt bærer Vidnesbyrd om, er det saa ikke værd at ofre lidt mere Opmærksomhed. Der er jo en Tilværelse efter denne, for ellers vilde det hele jo, for at bruge et kendt Udtryk, være uden baade Hoved og Hale, og hvis vor Position eller vor Plads i den kommende Tilværelse er afhængig af, hvordan vi lever vort Liv nu, ja, saa maa I selv dømme, om ikke det kan betale sig at lytte lidt til Gud, for det er jo dog Ham, som vil komme til at regere der, selv om ogsaa Verden i Dag ser ud til at regeres af næsten alle andre. Hvad vilde Evigheden være uden Gud?

Nej, lad os blot anerkende Gud og Hans Magt og indrømme vor egen Svaghed. Det er slet ikke nogen Skam at indrømme, at vi ikke kan klare Livets store Problemer selv, tværtimod. Det er den kloge, som søger Guds Bistand. Det er den kloge, som søger at gøre noget for sin fremtidige Tilværelse. Kun den er virkelig dum, som stiller sig ligegyldig eller helt afvisende overfor Spørgsmaalet: Guds Evangelium, Guds Rige og sin egen Salighed. Søskende, det er det, vi i Dag maa søge at gøre vore Medmennesker opmærksom paa. Vi maa hviske det til dem eller raabe det ud. Vi maa bære Vidnesbyrd for dem; vi maa søge paa enhver Maade at interessere dem for dette, som for os selv er saa dyrebart.

Jeg har saa tit Følelser i mig, som jeg synes vilde kunne omvende alle, jeg kom i Berøring med, eller som vilde give dem en klar Forstaaelse af, hvad der er rigtigt. Bare jeg kunde udtrykke dem i Ord eller vise dem frem; men det er næsten aldrig muligt at finde de rigtige Udtryk eller Ord, naar man føler sig dybest greben. Somme Tider synes jeg, det maa lyse ud af Øjnene paa enhver Sidste Dages Hellig, saa stort er det, saadan fylder det ens Sind, ens hele Liv.

Hvorfor bringer jeg da ikke dette store Gode til flere af mine Medmennesker? Er det, fordi jeg ved, at mine Med-

mennesker trækker paa Skuldrene, mine Kammerater ler, og de, der staar mig fjernere, spotter mig? Synes jeg, at Evangeliet er for dyrebart til at haanes, eller er det mig, der ikke kan taale Spotten? Er jeg stolt og forfængelig?

Det maa være mig; thi Evangeliet er saa stort og rent, at ikke noget Menneske kan tilsmudse det. Derfor, bort med Forfængeligheden, lad Verden kun synes, jeg er en Daare. Jeg vil slaa et Slag for Herrens Værk og bære mit Vidnesbyrd, hvor Lejlighed gives til det. Maaske er der een, som hører, og saa vil jeg tænke paa Kristi Ord: »Om I raaber Omvendelse til dette Folk hele eders Liv, og kun bringer een Sjæl til mig, hvor stor skal da ikke eders Glæde være med ham i Himlen, hvor meget større skal den da ikke være, dersom I bringer mange Sjæle til mig?«

Lad os ikke nøjes med Surrogaterne, naar vi dog har det ægte, uforfalskede Evangelium.

Den danske Mission under Krigen.

Københavns Gren og Distrikt.

Det er to stoute Mænd, der staar i Spidsen for Københavns Gren og Distrikt. Grensforstanderen Chr. Madsen, blid og venlig at se til, men en Mand, som, naar han føler sig kaldet dertil af retfærdig Harme, nok forstaar at sætte Tingene paa deres rette Plads. Og Distriktspræsidenten Enok Andersen, der er lutter Smil og Eskværdighed og som kun tænker paa at gøre alle Søskende tilfredse —.

Vi begynder med at spørge Broder Andersen, om ikke det føles mærkeligt for en Distriktspræsident kun at have eet Mødelokale at virke i?

»Det har tit været vanskeligt med et saa stort Virkefelt, men jeg har sat mig en Hovedopgave, som jeg koncentrerer mig om, og den gaar ud paa at holde sammen paa Søskende, og jeg har set en storslaaet Offervilje, særlig blandt Søskende i Distriktet uden for København.«

»De har læst Artiklen i sidste Nummer af *Stjernen* om Grenen i Næstved? Vil der være Mulighed for igen at aabne en Gren der eller andre Steder i Distriktet?«

»I Næstved er der faktisk kun Kvinder og ingen mandlige Kræfter at sætte ind. I Helsingør er der 6—7 Steder, hvor der er Medlemmer, og der er mange Venner, saa det vil være det første Sted, hvor der kunde oprettes en Gren, men det er ikke forestaaende i nær Fremtid.«

Vi spørger saa Chr. Madsen, hvordan det gaar med Grenen?

»Der er Fremgang, Møderne biver godt besøgt efter Forholdene, og jeg synes gennemgaaende, at Søskende gør deres Pligt.«

»Man siger, at Krigen foraarsager stigende Religiøsitet. Mærker De noget til det?«

»Jeg vil sige, at mange af Søskende viser god Forstaaelse af Evangeliet, men i det store og hele er Folk i København ikke blevet mere religiøse. Der kommer ganske vist stadig flere Medlemmer, men det er Kirkens egne Medlemmer, der vender tilbage, og Fok, som vore Medlemmer faar til at komme.«

»Hvad med Søskende? Er de mere ivrige til at gaa op i Evangeliet nu under Krigen?«

»Jeg synes, at Søskende er ivrige efter at arbejde i Kirken, de betaler deres Tiende, og naar man beder dem om et eller andet, synes jeg ingen er uvillige.«

»Savner De Missionærerne?«

Chr. Madsen svarer herpaa, tydelig nok med en lille Smule Triumf i Stemmen: »Naturligvis savner jeg dem, men i det store og hele synes jeg, det gaar godt med de lokale Søskende, og det gaar lige saa godt, som da Missionærerne var her.«

Enok Andersen er ikke slet saa tilfreds: »Vi savner Missionærerne ude i Distriktet. Jeg kan kun komme Distriktet rundt hverandet Aar, men hver enkelt burde besøges mindst to Gange om Aaret.«

»Hvad med Lokalmissionærerne?«

»Vi har endnu ikke faaet Lokalmissionærer, heller ikke i Distriktet, men jeg tror, at de vil kunne komme til at betyde meget, især vil Søstrene sikkert være egnede til denne Gerning.«

Og saa spørger vi, maaske lidt næsvist, men alligevel ganske frimodigt: »De har begge siddet længe i Deres Stillinger,

lige siden Amerikanerne rejste. Føler De Dem ikke trætte af Slidet?«

Chr. Madsen svarer hurtigt og fast: »Jeg føler mig ikke træt, absolut ikke!«

Enok Andersen indrømmer: »Sommetider kan jeg godt føle mig rigtig godt træt, men jeg maa dog tilføje, at jeg har megen Glæde ved mit Arbejde.«

»Kunde De have Lyst til at tilføje et eller andet?«

Chr. Madsen: »Søskende arbejder med Kærlighed og har god Forstaaelse af de Pligter, der paahviler dem.«

Enok Andersen: »Jeg maner Søskende til at arbejde paa den kommende Fred: »Salige er de, som stifter Fred.«

JS.

En 70-aarigs Vidnesbyrd.

Str. Ane Olsen, Virum.

Str. Ane Olsen i Virum ved København fyldte den 29. Oktober 70 Aar, og vi har haft en lille Fødselsdags-Samtale med hende. Først i en sen Alder, for 6 Aar siden, lod hun og hendes Mand, afdøde Urmager Rasmus Olsen sig døbe.

Hvornaar var det, De blev døbt, Str. Olsen?

Det var den 11. August 1937, og jeg var altsaa 64 dengang.

Det var en høj Alder at blive omvendt i. Hvordan føler De saa, ved at have vendt Deres hele tidligere Liv Ryggen?

Jeg er meget lykkelig og glad for at have lært Evangeliet og Sandheden at kende her paa Jorden, og ved at blive døbt føler jeg at være naaet et Skridt nærmere Maalet — —.

Saa er De tilfreds — — ?

Jeg er blot ked af, at jeg ikke kan komme noget mere til Møderne i Kirken, men mit Helbred er ikke godt.

De har et stærkt Vidnesbyrd?

Jeg prøver at leve mit Liv som en Sidste Dages Hellig, at holde Visdomsordet og at betale min Tiende. Jeg ved, at Gud lever, og Bønnen er mit største Vidnesbyrd.

JS.

Den kvindelige Hjælpeforening.

HVIS VI HAR TRO.

Naar jeg taler med Søskende om Evangeliet, fortæller de mig altid, at de tror, Evangeliet er rigtigt — at de tror, Gud lever og at Jesus Kristus er hans Søn. Jeg beundrer disse Søskende for deres Tro. Jeg beundrer enhver, der har Tro nok til at modtage Evangeliet. Det er en vidunderlig Tro. Men allermest beundrer jeg de Søskende, der har Tro nok til at efterleve deres Tro. Hvis de fortsætter, som de har begyndt, vil de være værdige til en Plads i Guds og Kristi Nærhed.

Jeg tror ikke, jeg behøver at dvæle ved dette ret meget længere, naar jeg siger: »Hver den, som tror paa Ham (Kristus), skal ikke fortabes, men have det evige Liv«. Joh. 3:15; men lad os gaa tilbage til Emnet Tro.

For nogle Aar siden overværede jeg Den kvindelige Hjælpeforenings Konference i Salt Lake. Her talte en Søster; blandt andet sagde hun: »Hvis hver Kvinde i Kirken fik stillet dette Spørgsmaal: Hvad er dit højeste Ønske for din Søn eller Datter? Hvad Svar vilde man da faa?« Hun svarede selv: »Svaret vilde komme uden Tøven og med Glæde fra hver eneste sand Moder blandt De Sidste Dages Hellige: Jeg ønsker for mit Barn det bedste af alt — et Vidnesbyrd om Evangeliet«. Det er vidunderligt, fordi Ønsket er den første Betingelse for videre Udvikling og Fremgang. Den, der ønsker, vil før eller senere arbejde for at faa sit Ønske opfyldt. Hvad tror De, at dette vil betyde for næste Generation? Ungdommen vil naa videre paa Intelligensens Omraade end vi nogensinde er naaet. Et vidunderligt Arbejde for Søstrene at tage fat paa.

Hvori bestaar Kvindens Kærlighedsarbejde? De kender det lige saa godt som jeg. Lad mig blot henvise til den Søster, der fremlagde for os en Moders gode Ønske. For at kunne give vore Børn et godt Vidnesbyrd maa vi undervise dem i hele Frelsensplanen. Vi maa lære dem at søge Herren i Bøn. Bønnen er den første Betingelse for, at Barnet kan lære Herren at kende. Senere vil det nok selv faa en Tanke og Lyst til at slutte en Pagt med Ham i Daabens hellige Vande.

En Moder skal opmuntre sit Barn til at gaa i Søndagsskole, og til at betale sin Tiende af de Lommepenge, det modtager.

Det Barn, der har lært at holde sine Bønner, betale Herren sin Tiende og holde Søndagen hellig, vil aldrig være langt fra Herren.

Kvinden skal ogsaa være sin Mand en Støtte. Det er hendes Pligt at bistaa ham med Raad og ligeledes at opmuntre ham til at overvære Præstedømmets Møde. Hun bør aldrig vise sig mut eller sur, naar Pligter kalder Manden. For Eksempel, naar de en Aften sidder rigtig og hygger sig i hinandens Selskab, og Manden bliver kaldt til en syg, der ønsker at blive salvet. Tværtimod bør hun opmuntre ham.

Familien bør altid Morgen og Aften knæle ned sammen og opsende en Bøn og Tak til Herren. Saaledes bør Familien være enig i at holde alle Herrens Befalinger.

Johanne Østrup

Nr. 37. Jeg maa til Dig hver Stund.

Mel. DS. 329.

Jeg maa til Dig hver Stund, o Naadens Gud
ej noget Ord er lig Dit Frelsens Bud.

Kor: Hen til Dig, o hen til Dig, hen jeg søger til Dig,
velsign mig nu, min Frelser, jeg vil til Dig.

Jeg maa til Dig hver Stund, bliv hos mig her,
da viger Syndens Magt, thi Du er nær.

Jeg maa til Dig hver Stund, i Glæde, Sorg,
jeg søger til Din Favn, kun der er Fred.

Jeg maa til Dig hver Stund, o sig det Ord,
der gør mig helt til Din, o Herre stor.

Nr. 38. Natten er saa stille.

Egen Mel.

Natten er saa stille,
Luften er saa klar,
Duggens Perler trille,
Maanens Straaler spille
hen ad Søens Glar.

Bølgens Melodier
vugge Hjertet ind,
Suk og Klage tier,
Vindens Pust befrier
det betyngte Sind.

J. L. Heiberg

Nr. 39. **I Skovens dybe, stille Ro.**

Mel. Dan. Mel. I 67.

I Skovens dybe, stille Ro,
hvor Sangerhære bo,
hvor Sjælen lytted mangen Gang
til Fuglens glade Sang,
der er idyllisk, stille Fred,
i Skovens Ensomhed,
og Hjertets Længsler tier her,
hvor Fred og Hvile er.

Hør! Aftenklokken lyder ned,
bebuder Aftenfred,
Smaafuglen, før den gaar til Blund,
end kvidrer lidt en Stund.
I Mosen kvækker højt en Frø,
stærkt damper Mark og Sø;
nu Klokken tier, — Aft'nens Fred
sig stille sænker ned.

H. C. Andersen

Nr. 40. **Min Frelser og Tilflugt.**

Mel. DS 26.

Som Dagene flyr med ilsomme Fjed,
og Uvejr og Storm mig fylder med Gru.
Kor: O Herre min Gud, kun dette ved:
:.: Min Frelser og Tilflugt er Du :.;
Frelser og Tilflugt saa viis
Frelser og Tilflugt saa stærk.
O skærm mig mod Nød
mod Farer og Død
mens her jeg udfører Dit Værk.

Naar Sorger og Savn mit Mod trykker ned,
og Kampen mod Synd formørker min Hu.

Naar Striden er endt med Hvile og Fred,
og opad min Sjæl sig hæver til Gud.

Efteraarskonferencerne.

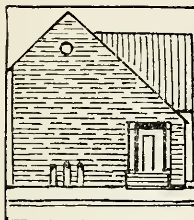
Aalborg. Konferencen blev i Aar temmelig kortfattet, idet den kun varede i to Dage i Stedet for som tidligere i 4 Dage.

Søndag Formiddag Kl. 9. Præstedømmets Møde. Tilstede 28.

Kl. 10 Søndagsskole. Der blev som sædvanlig udført et godt Program af Børnene med Spørgsmaal og Svar af 3 Børneklasser, Sange, Musiknumre og Taler. Tilstede ca. 125.

Eftermiddag Kl. 16. Et godt Møde med god Stemning, den dejlige og ejendommelige Stemning som altid hersker ved vore Konferencer.

Mandag Aften Kl. 20 Kvindelig Hjælpeforenings Pakkefest. Det beviser hvor afholdt Den kvindelige Hjælpeforening er, naar der kunde fremvises saa mange Pakker, frivilligt skænket til Salg. Folk var meget hurtige til at købe de Pakker, de selv var kommet med og Aftenen gav det pæne Overskud af ca. 120 Kr.

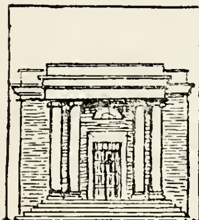

Esbjerg. Distriktskonferencen afholdtes i Esbjerg Søndag d. 4. Oktober. Efter Præstedømsmødet fandt Søndagsskolen Sted og om Eftermiddagen den offentlige Gudstjeneste.

Møderne var godt besøgte, og der herskede en usædvanlig stærk og god Aaand. Flere tilrejsende Søskende, deriblandt Missionspræsidenten, Søster Krista West og Distriktspræsident Axel Mathiesen, Odense, talte inderligt og indtrængende til Søskende og de mange Venner.

Flere Venner udtalte bagefter, at det havde været en stor og glælig Oplevelse for dem at overvære Møderne.

DN.

København. Konferencen indledtes med en trods Undtagelsestilstanden gennemført Koncert af Koret under Medvirken af den unge Pianistinde Frk. Sofie Agerskov fra Esbjerg. Koncerten kom kun til at vare en lille Time, men man naaede dog at glæde sig over Frk. Agerskovs straalende Kunst.

Efter Præstedømmets Møde Søndag Morgen begyndte Formiddagsmødet under stor Deltagelse. Der blev udført et godt Program af Børn og Voksne, hvoraf kan nævnes Børneorkestret, en Sketch af Juniorklassen og en Vekselsang mellem Solister og Publikum »Han lever vor Forløser stor«.

Kl. 14 Nadvermøde efter at Missionspræsidenten og Frue i den lille Sal havde ladet servere Middagsmad for alle, som maatte ønske det.

Kl. 17 afholdtes saa det store afsluttende Møde med gode Talere og rigtig Konference-Stemning.

JS.

LANDET RUNDT.

Hjørring: Den 10. Oktober døbtes Edel Marie Nielsen af Grensforstander Elmer Mørch, Aalborg. Haandspaalæggelse ved Ældste Verner H. Andersen. Samme Dag døbtes Sonja Zimmer Nymark ogsaa af Elmer Mørch. Haandspaalæggelse ved samme. Vi byder disse Søskende velkommen i Kirken.

To Brødre er blevet ordineret som Ældster, nemlig *Christian Gothardt Christensen* af Missionspræsident Orson B. West Søndag den 10. Oktober, og *Jens Christian Sørensen* af Distriktspræsident Henry Løjborg, Aalborg Søndag den 19. September.

VHA.

København: Den 13. Juni velsignedes Jan Arne Nielsen, Søn af Poul Erik Nielsen og Lilly Alice Madsen Nielsen af Ældste William Ørum Pedersen. Jan fødtes den 19. Marts i Aar.

Den 26. September døbtes Hans Børge Arendtsen af Ældste Figat H. Breum. Haandspaalæggelse ved Missionspræsident Orson B. West.

Den 26. September ordineredes *Jørgen Hugo Hjelm* som Lærer af Ældste Richard Gregersen. Den 27. September ordineredes *Max Julius Norup Andersen* som Præst af Ældste Jes P. Jessen. Samme Dag ordineredes *Karl Hjalmar Johnsson* som Ældste af Missionspræsident Orson B. West.

Dødsfald: Københavns ældste Medlem, Søster Nicoline Jensen, som var næsten 92 Aar, døde 17. September. Hun begravedes fra Kirken den 23. September, Tale af Missionspræsidenten, Solosang ved Valborg Johansen »Skal vi mødes hist ved Floden«. Ære være hendes Minde.

Den 20. Oktober ordineredes *Emil Jensen* til Ældste af Præsident Orson B. West.

Aalborg: Ungdomsforeningen har prøvet en ny morsom Ide. Hvert Medlem fik udleveret et Nummer. Tre af disse Numre blev saa udtrukket til at holde et Foredrag med 5 Minutters Varsel om Emnerne henholdsvis Kaffeerstatning, Tørv og en Saks. Som Præmie var udsat en Cyklelygte. Deltagerne blev Karen Jørgensen, Sardus Sørensen og Andreas Fristrup. Vinder blev Sardus Sørensen, som talte om Saksen.

MHB.

En klog Mand fra 1665. Paa en Bog-Udstilling i København saa vi fornylig en gammel Lægebog fra 1665, Simon Paulli: De abusu tabaci. Den var forsynet med et forklarende Skilt, der lød saadan: »Simon Paulli drager stærkt til Felts mod Tobak og The; han mener, at Røgen kan trænge op i Hjernen og angribe denne, Theen, mener han, har omtrent samme Virkning«.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L

Og det skal ske, at den, der frygter mig, skal forvente Herrens store Dag og Tegnene paa Menneskenes Søns Tilkommelse.

Pagtens Bog 45: 39.

C. M.

EDMUND KAISER . KULTORVET 2 . TELEFON PALÆ 7507